

KARTA PRZEDMIOTU: Teatr tańca
i jego struktury jako instrument przemian i dialogu kulturowego

Poziom studiów	Studia drugiego stopnia		Kod przedmiotu
Kierunek/ specjalność	Kierunek: Taniec Specjalność: Teatr Tańca		
Osoba prowadząca przedmiot	Semestr zimowy: wykładowca gościnny Semestr letni: Jacek Łumiński		
Przypisane efekty uczenia się	Student, który zrealizował przedmiot w zakresie:	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się	
	WIEDZY zna i rozumie:	T2_W01, T2_W02, T2_W06, T2_W08, T2_W09, T2_W11	
	UMIEJĘTNOŚCI potrafi:	T2_U01, T2_U05, T2_U07, T2_U09, T2_U10	
	KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH jest gotów:	T2_K01, T2_K02, T2_K04, T2_K06, T2_K11	
Treści programowe	<p>Niemiecki Tanztheater (teatr tańca) wyrósł z tańca ekspresjonistycznego (Ausdruckstanz) w Weimarze i Wiednia lat dwudziestych XX wieku. Termin ten pojawił się po raz pierwszy około 1927 roku, aby określić charakterystyczny, rozpoznawalny styl tańca wyłaniający się z nowych form tańca rozwijających się w Europie Środkowej od 1917 roku. Jego głównymi przedstawicielami są Mary Wigman, Kurt Jooss i Rudolf Laban w Niemczech. Termin ten pojawia się ponownie w krytycznych pismach z lat 80-tych ubiegłego wieku, głównie, aby scharakteryzować twórczość choreografów takich jak, Pina Bausch, Reinhild Hoffmann, Susanne Linke i Johann Kresnik.</p> <p>Grupa mężczyzn biegających w kółko i grających w łapanie ogromnymi bryłami; kłótnia i bijatyka wyjęta jako obrazek z nocnego baru; naga kobieta spacerująca po polu goździków i grająca na akordeonie; kobiety szamoczące się jak ćmy w ciemności przy świetle zapalonej lampy nocnej, mężczyznę leżący z zasypiana piachem głową a na jego ciało spadają odrobinki brokatu. Takie zaskakujące widoki mogą być znakiem rozpoznawczym teatru tańca, formy łączącej taniec i codzienny ruch z teatrem, mową, muzyką oraz zmysłnym wykorzystaniem rekwizytów i scenografii. Teatr tańca rzadko opowiada historię w tradycyjny sposób. Jednak porusza emocje, często opowiada o doświadczeniach, przypomina nam o wrażeniach lub uczuciach, nawiązuje do naszych własnych wspomnień, odwołuje się do ucieleśnionej pamięci. Teatr tańca może być zaskakujący, zastanawiający i głęboko wzruszający, a czasem nawet tak naprawdę nie wiemy, dlaczego. Jako gatunek teatr tańca jest stosunkowo nowy i nie do końca określony, ma wiele rozmaitych form urzeczywistnienia. Inny jest w Niemczech, Polsce, Izraelu, Austrii. Jeszcze inny w Wielkiej Brytanii, Belgii czy Finlandii. W Polsce ostatnimi laty zbyt często teatr tańca mylony jest z performance art.</p> <p>Niemiecka choreografka Pina Bausch to najśłynniejsza przedstawicielka teatru tańca (tanztheater), która kiedyś powiedziała, że nie interesuje ją to, jak ludzie się poruszają, ale to, co ich porusza. Uczennica Kurta Joossa, którego arcydzieło Zielony stół jest wczesnym przykładem tanztheater, twórczość Bausch wydaje się być kontynuacją niemieckiego tańca ekspresjonistycznego z lat dwudziestych XX wieku. Zmarła w czerwcu 2009 roku w wieku 68 lat. Belgia okazała się podatnym gruntem dla teatru tańca. Na przykład Anne Teresa de Keersmaecker i jej zespół Rosas. Wim Vandekeybus – z doświadczeniem w psychologicznym, filmowym, teatralnym i akrobatycznym, wprowadził na scenę szybki i niebezpieczny taniec wraz z mistrzostwem w multimediami i okazjonalnymi taktikami szoku.</p> <p>Alain Platel i zespół Les ballets C de la B. Les ballets to kolektyw choreografów założony przez Platela, w tym Koena Augustijnena, Christine de Smedt, Lisi Estaras i Sidi Larbi Cherkaoui – który również współpracował z Akramem Khanem. Les Ballets nie boją się wielkich tematów i komentarzy społecznych – łączą politykę z tańcem, komedią, akrobacjami, monologami, muzyką na żywo i pieśnią. Peeping Tom reprezentujący nadzwyczajny zakres wyobraźni i czysta fizyczność, oraz nastrojowa mieszanka tańca, teatru, akrobatyki i czarnego humoru.</p> <p>Brytyjscy artyści często wnoszą żartobliwy humor do swoich obserwacji prozaicznych szczegółów życia – DV8 jest tego najlepszym przykładem. Choreografka Jasmin Vardimon rzuca światło na dziwactwa, słabości i mroczne zakamarki społeczeństwa dzięki swojej potężnej, pomysłowej marce teatru fizycznego. Akram Khan sięga do korzeni tańca korzystając z tradycji Bangladeszu.</p> <ul style="list-style-type: none">A. Teatr tańca jako głos społecznych pragnień / Dance Theatre as voice of social needsB. Ucieleśnienie połączenia różnych środków ekspresji w jeden system / Embodiment of amalgamation of diverse means of expression in oneC. Różnorodność, wysoce zindywidualizowany styl i język twórczy artystów teatru tańca / Diversity, highly individualized style, and creative language of dance theater artistsD. Zintegrowane Połączenie różnorodnych środków wyrazu w jeden niepowtarzalny styl artystyczny		

	<p>E. Wszechstronność tancerzy i jakość budowana na ucieleśnieniu technik wykonawczych</p> <p>F. Elementy fizyczne kształtujące ruch i poruszanie się w czasie i przestrzeni</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dynamiczne jakości ruchowe • Rytm, polirytmia, policentryzm • Rodzaje ruchów, np. osiowe, liniowe, koliste <p>G. Elementy psychologiczne spektaklu</p> <p>Cele modułu Teatr Tańca / Objectives of Dance Theatre module</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Doświadczenie teatru tańca jako formy łączącej taniec, teatr dramatyczny, muzykę, nowe technologie, rekwizyty i scenografie dla wzmożenia efektu oddziaływania na widza / <i>Experience dance theater as a form combining dance and everyday movement with theatre, speech, music and unusual use of props and scenography to enhance the effect on the viewer</i> 2. Doświadczenie teatru tańca jako formy złożonej o różnych funkcjach, w tym <ul style="list-style-type: none"> • do prowadzenia dialogu międzykulturowego • <i>do prowadzenia dialogu w strefie konfliktu</i> • jako barometru przemian społecznych • jako formy ekspresji ludzkich problemów, zmagania, marzeń, dążeń do podniesienia jakości życia, itp. 3. Poznanie metod i sposobów pracy w teatrze tańca w teorii i praktyce / <i>Learning the methods and ways of working in dance theater in theory and practice</i> 4. Teatr tańca jako narzędzie dramatycznego opowiadania historii / <i>the dance as an exploration of action and a vehicle for dramatic storytelling</i> 5. Teatr Wymyślony / Teatr Tańca – <i>Devised Theatre / Dance Theatre</i> 6. Teatr dnia codziennego - Tworzenie sensów z prostych pozornie mało istotnych zdarzeń i pozornie niespójnych koncepcji, <i>Teatre of daily life - Making sense from simple, seemingly insignificant artistic events and seemingly incoherent concepts</i> 7. Poszukiwanie spójności w pozornie niespójnych działaniach / <i>coherent incoherence</i> 		
Wykaz literatury przedmiotu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Birringer, Johannes H. <i>Theatre, theory, postmodernism</i>. Bloomington, Indiana University Press 1991. ISBN 0-253-31195-0. 2. Schlicher, Susanne. <i>Tanztheater Traditionen und Freiheiten</i>. Hamburg: Reinbeck Verlag 1987 3. Klein, Gabriele, <i>Pina Bausch's Dance Theater: Company, Artistic Practices and Reception</i>. Transcript, Bielefeld 2020, ISBN 978-3-8376-5055-6. 4. Vladimir Angelov, You, Choreographer: Creating and Crafting Dance, Rotledge, London, New York 2023 5. Margery Turner, New Dance: Approaches to Nonliteral Choreography, University of Pittsburgh Press, 1971 6. Ana Sanchez-Colberg. <i>Traditions and Contradictions: A Choreological Documentation of Tanztheater from its Roots in Ausdruckstanz to Present</i>. London, Laban Centre, 1992 7. Preston-Dunlop Valerie & Sánchez-Colberg, Ana, <i>Dance and the Performative</i>. London, Verve 2002 8. Bożena Mamontowicz-Łojek, Terpsychora i lekkie muzy. Taniec widowiskowy w Polsce w okresie międzywojennym, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1972. 9. Paul Stoller, The Power of the Between: An Anthropological Odyssey, University of Chicago Press 2008 10. Frederic Jameson, Brecht and method, Verso, London and New York 2000 		
Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się	Sposoby weryfikacji		
	Zaliczenie bez oceny	Zaliczenie z oceną	Egzamin
	-	Semestr 3, 4	-
	Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się % zrealizowanych treści programowych		
	F	do 39 %	
	E	od 40% do 51 %	
	D	od 52% do 63%	
	C	od 64% do 75%	
	C+	od 76% do 83%	
	B	od 84% do 95%	
	A	od 96%	

<p>Warunki uzyskania zaliczenia przedmiotu (w tym uzyskanie zaliczenia w sesji poprawkowej)</p>	<p>W semestrze 3</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obecność i aktywne uczestnictwo podczas zajęć 50% <i>Active presence during rehearsals 50%</i> • Publiczny pokaz pracy pod kierunkiem choreografa/wykładowcy ze zrozumieniem stylu i koncepcji / <i>Public demonstration of work under the direction of a choreographer/lecturer with an understanding of style and concept, 50%</i> <p>W semestrze 4</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obecność i aktywne uczestnictwo podczas prób do końcowego pokazu spektaklu 50% <i>Active presence 40%</i> • Publiczny pokaz pracy pod kierunkiem choreografa/wykładowcy ze zrozumieniem stylu i koncepcji / <i>Public demonstration of work under the direction of a choreographer/lecturer with an understanding of style and concept, 50%</i> • Refleksje (5 stron, czcionka 12, odległość między wierszami 1,5 20% <i>Reflection paper based on the material from laboratory (5 pages, font size 12, space between lines 1,5) 10 %</i> <p>W sesji poprawkowej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przygotowanie spektaklu teatru tańca (około 15 minut) lub pokaz pracy pod kierunkiem choreografa/wykładowcy ze zrozumieniem stylu i koncepcji / <i>Preparation of a dance theater performance (about 15 minutes) or Public demonstration of work under the direction of a choreographer/lecturer with an understanding of style and concept, 50%</i> • projekt badawczy i jego prezentacja 40 % <i>Research project and its presentation 40%</i> ○ Esej – na jedno z wybranych zagadnień z teatru tańca (minimum 10 stron), czcionka 12, odległość między liniami 1,5. 10% <i>An Essay – on one of the selected issues on dance theatre (minimum 10 pages, font size 12, in between lines 1,5 10%</i>
<p>Podpis</p>	